

Het duurt even voor invoelbaar wordt waar Rosa da Silva naartoe wil met Daar moet je heen ★★★

Da Silva is een van die eerdere festivalwinnaars die, nu het weer kan, alsnog een nieuwsgierig publiek verdient.

Gidi Heesakkers 28 oktober 2021

Rosa da Silva Beeld Anne van Zantwijk

Hallo, die stem! Niet gek dat Rosa da Silva uit Klazienaveen in 1995 de *Miniplaybackshow* won. Op haar 35ste draagt ze de beker die ze van Henny Huisman kreeg uitgereikt trots het podium op, in haar eerste cabaretshow *Daar moet je heen*.

In de tussentijd veroverde ze nog een prijs: in het voorjaar van 2019 was Da Silva de fonkelende winnaar het Amsterdams Kleinkunst Festival. Het ging toen over opgroeien in een Drents dorp met een Portugese vader, en alle verzoeken van dien om – ah toe! – nog eens zo’n mooie Portugese fado te zingen, want dat kan ze zo goed. (Klopt! Die stem!)

Ze kreeg door de dichte theaters steeds langer de tijd om dat verhaal uit te bouwen tot een avondvullende voorstelling; Rosa da Silva is een

van de veelbelovende festivalwinnaars die nu het eindelijk zover is echt een nog even benieuwd publiek verdienen.

Nee, geeft ze in het begin te kennen, ook vanavond gaat ze absoluút geen fado zingen. Ze wisselt dan wat chaotisch van scène, typetje en situatie, met overgangen die soms wat plompverloren zijn. Het effect is niet altijd even komisch, maar er is wél meteen veel sfeer. De muzikale bijval van Remko Wind geeft alles nog meer kleur, met als hoogtepunt een lange scène die volgt op de zin 'Ik zou heel erg graag willen dat ik weer in de provincie wil wonen'.

Vanaf dat moment wordt invoelbaar waar Da Silva naartoe wil met *Daar moet je heen*. Wat eerder nog een beetje bleef steken in het bekende spel met stereotypen en tegenstellingen tussen stad en platteland wordt dan een mooi eerbetoon aan haar ouders, aan wat het Drentse dorp en 'Rosa, zing nog eens zo'n mooie Portugese fado!' haar hebben gebracht.

Nog één keer dan: die stem!